

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8512** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Г. К. З.- мл.юрисконсулт в Дирекция „Инспекция по труда“-С., с адрес: [населено място],[жк], [улица] срещу Решение на СРС, НО, 94-ти състав от 06.07.2011г. по НАХД №9334/2010г., с което се отменя наказателно постановление №22-2201540/22.03.2010г. на Директора на Д”ИТ”. С последното на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда.

В жалбата се сочи, че се иска отмяна на решението на СРС, поради това, че е постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. В мотивите на съдебния акт съдът неправилно е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на нарушителя, а именно, че АУАН е съставен и връчен в отсъствието на нарушителя. Съдът е приел, че лицето В. С. С., на когото е бил връчен съставеният акт, не е имал представителна власт и не ясно в качеството на какъв е получил акта. От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че В. С. се е легитимирал пред контролните органи и е участвал в проверката с пълномощно от управителя на [фирма] Д. В. Д.. При разглеждане на съдържанието на пълномощното се установява, че е издадено от управителя на

дружеството и следователно той се явява упълномощител. Логично е да се направи изводът, че след като Д.Д. лично е издал пълномощното, то съставеният АУАН срещу управляваното от него дружество е връчен на надлежно упълномощено лице и е достигнал до неговото знание. Достоверността на пълномощното се установява от отбелязването му с „В.О.“ (вярно с оригинала), от датата, посочена в него- 24.02.2010г., която съвпада с датата на съставяне и връчване на АУАН, както и от положения оригинален печат на дружеството. Следователно съставеният АУАН е връчен на лице, което е надлежно упълномощено и оттам следва изводът, че правото на защита на нарушителя не е нарушено. Това се установява и от факта, че в самият акт е направено изявление, че в тридневен срок ще бъде направено възражение, което определено сочи, че АУАН е достигнал до ръководството на дружеството и то е имало реалната възможност да организира защитата си срещу него. По тези съображения, касаторът моли да бъде отменено решението на СРС се претендира за постановяване на ново, с което да се потвърди издаденото наказателното постановление с така определения в него размер на административната санкция.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. С. с пълномощно по делото.

Ответникът, [фирма], редовно уведомен, изпраща представител в съдебното заседание - адв. С. с пълномощно по делото. Депозира писмени възражения по касационната жалба. Счита обжалваното решение за законосъобразно, правилно, съобразено изцяло с действащата нормативна уредба и съдебна практика и като такова моли да бъде потвърдено, а касационната жалба да не се уважава, тъй като е неоснователна. Въззивният съд справедливо е отменил НП и АУАН, поради две сериозни нарушения на административно производствените правила, които са от категорията на абсолютно опорочаващите и не могат да бъдат поправени в съдебната фаза на процеса. Правилно съдът е приел, че е нарушен чл.40 от ЗАНН, т.е. АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя. Актът е трябвало да бъде съставен и връчен или в присъствието на управителя на дружеството, или в присъствието на изрично упълномощено от него лице. В конкретния случай АУАН е съставен в присъствието на В. С., съдружник в дружеството, който е разполагал с пълномощно от едноличния търговец „Р. А.- Д. Д.“, а не от дружеството [фирма]. В. С. в направил възражение в тази насока, като е обяснил, че не е упълномощен да получава и подписва документи от името на дружеството, но въпреки това документът е съставен и му е бил връчен. Така съществено е нарушен чл.43 от ЗАНН, а именно съставеният АУАН не е предявен лично на нарушителя и така последният е бил лишен от възможността да се запознае с него и евентуално да възрази.

Освен тези две съществени процесуални нарушения, ответникът претендира, че в АУАН и в НП не е посочена датата, на която е извършено нарушението. И в двата документа се говори, че не е спазен седемдневният срок за подаване на уведомление до ТД на НАП, посочва се датата на издаване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, но никъде не се споменава кога точно е осъществено самото нарушение, а това е важно, за да стане ясно кога е осъществен съставът на нарушението по чл.62, ал.3 от КТ. Подобно нарушение на процесуалните правила при издаването на акта е от съществено значение, тъй като е лишило нарушителя от възможността да разбере точно, какво и кога е нарушил и следователно неговото право на защита е било накърнено.

На последно място, ответникът сочи, че и НП не е връчено редовно, тъй като не е

уточнени в какво качество е връчено то на посочената в разписката Д.. Независимо, че защитата в съда е осъществена, не става ясно дали това лице е въобще служител на дружеството и дали е упълномощено да получава подобни документи. За СГП се явява прокурор Никова, която намира касационната жалба за основателна и иска решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В настоящото съдебно производство не са депозиран нови доказателства.

Настоящият съдебен състав, след като съобрази доводите на страните, събраните по делото доказателства и закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения 14-дневен преклузивен срок от процесуално легитимирано лице. Разгледана по същество, тя е изцяло неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните пред въззивния съд писмени и гласни доказателства, взети в тяхната съвкупност, е установена следната правилна фактическа обстановка: след извършена документална проверка на [фирма] от страна на Дирекция „Инспекция по труда“-С. през месец февруари 2010г. било изискано на 24.02.2010г. в Д”ИТ” да се яви представляващият фирмата или упълномощен представител, за да представят изисканите чрез призовката документи. На същата дата в дирекцията се явили В. С. и Л. З. (счетоводител във фирмата). Свидетел Г.-И. установила след запознаване с представените и документи, че [фирма], в качеството си на работодател, не е изпратило уведомление до ТД на НАП в 7-дневен срок от прекратяване на трудовото правоотношение на И. Т. М., работничка във фирмата. За констатираното нарушение Г. съставила акт на дружеството в присъствието на явилият се В. С. и в отсъствието на законен или надлежно упълномощен представител на фирмата. Съставеният АУАН бил връчен на същото лице, без задължението, от негова страна, да го предаде на управителя на фирмата. Въз основа на този АУАН е издадено НП, което е било предмет на въззивното производство.

Съдът е кредитирал показанията на Д. Д.- управител на дружеството, от които става ясно, че В. С. никога не е бил упълномощаван, от стана на дружеството, да го представлява и получава документи от негово име. В.С. е разполагал с пълномощно само за [фирма], но не и за [фирма].

Правилно въззивният съд е установил, че при съставянето и при връчването на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН е съставен в отсъствието на законен или надлежно упълномощен представител на нарушителя и не е връчен на такова лице. В. С., на когото е бил връчен препис от акта, не е бил надлежно упълномощен от дружеството, срещу което е съставен АУАН. С. е бил надлежно упълномощен от друга фирма, а обстоятелството, че върху същото пълномощно е бил поставен печат на [фирма] със заверка на документа в деня на съставяне на акта-24.02.2010г. не може по никакъв начин да делегира правомощия на С. от страна на дружеството-нарушител. АУАН е съставен в отсъствие на управителя на управителя на фирмата и не му е бил редовно връчен, т.е. не е спазена законовата процедура по издаване на АУАН. Актосъставителят е съставила акта в присъствието на счетоводителката на фирмата, която не е била упълномощена за това и поради тази причина е връчила съставеният акт на С., който представил пълномощно от друга фирма, но с печат на [фирма].

Въззивният съд много точно е установил от представените по делото доказателства и че законният/упълномощеният представител на дружеството-нарушител изобщо не е

бил поканен да присъства при съставянето на акта. [фирма] е било поканено чрез представляващия го Д. Д. да се яви на 24.02.2010г. в Д"ИТ" С., за да представи документи, а не за да бъде съставен АУАН в негово присъствие (видно от призовката, представена във въззивното производство). Покана за съставяне на акт на Д. не е връчена. Следователно нарушителят е бил известен на административнонаказващите органи, но той не е бил търсен за съставяне на акт. Правилно въззивният съд е установил, че не е налице хипотезата на чл.40, ал.2 от ЗАНН за задочно съставяне на акт в отсъствието на нарушителя, тъй като не са представени доказателства за неговото търсене или ненамиране.

Освен че АУАН не бил законно съставен, той не е бил и връчен по надлежния ред. Реално той е бил връчен на В. С., съдружник във фирмата, но последният не бил законно упълномощен с такива правомощия и следователно налице е съществено процесуално нарушение, опорочаващо АУАН и издаденото въз основа на него НП.

Неприсъствието на нарушителя при съставянето на АУАН нарушава правото му непосредствено да възприеме действията на актосъставителя и свидетелите и верността на отразените в акта обстоятелства. Важно процесуално значение има и предявяването на акта, тъй като в този момент нарушителят се запознава със съдържанието му, осъзнава нарушението, в което е обявен и това спомага да организира защитата си. Моментът на връчване на АУАН също има важно процесуално значение, защото от този момент започва да тече 3-дневният срок за възражение срещу акта, в който нарушителят може да се организира в събирането на оборващи доказателства, които да представи пред административнонаказващия орган. В конкретния случай липсата на възражения от страна на нарушителя срещу АУАН се дължи на нарушеното му право на защита, породено от незаконосъобразно производство по съставянето на акта.

Констатираните процесуални нарушения по издаването на АУАН представляват основание за отмяна на постановеното въз основа на него НП. Незаконосъобразността на АУАН влече негативни последици и върху законосъобразността на НП. Нарушаването на императивните разпоредби на закона при издаването на АУАН е достатъчно основание за отмяна на издаденото въз основа на него НП.

По изложените съображения настоящият съдебен състав не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, II-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на СРС, НО, 94-ти състав от 06.07.2011г. по НАХД №9334/2010г., с което се отменя наказателно постановление №22-2201540/22.03.2010г. на Директора на Д"ИТ", с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция" в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

